

საშემოსავლო გადასახადის გადამხდელები და გადასახადისაგან გათავისუფლებული პირები ახალი საგადასახადო კოდექსის მიხედვით

საშემოსავლო გადასახადი, რომელზეც დღეს ჩვენ ვისაუბრებთ, აქტუალურია იმდენად, რამდენადაც იგი ერთ-ერთია იმ საერთო სახელმწიფოებრივი გადასახადებიდან, რომლის გადამხდელიც მოსახლეობის უდიდესი ნაწილია. ამ გადასახადით დაბეგვრა შეიძლება შეეხოს თითოეულ ჩვენთაგანს, ნებისმიერ ფიზიკურ პირს, რომელიც შემოსავალს კანონით აუკრძალავი ნებისმიერი საქმიანობიდან იღებს.

2004 წლის 22 დეკემბერს მიღებულმა საქართველოს ახალმა საგადასახადო კოდექსმა საშემოსავლო გადასახადი სახეცვლილი ფორმით წარმოგვიდგინა. შეიცვალა საშემოსავლო გადასახადის განაკვეთი, გაფართოვდა საშემოსავლო გადასახადისაგან გათავისუფლებულთა წრე და ა.შ. ამ უკანასკნელთან დაკავშირებით მოსახლეობაში გაჩნდა უამრავი კითხვა, რადგან თავდაპირველად ეს შეღავათი გავებული იქნა, თითქოს გადასახადისაგან გათავისუფლება შეეხო ყველა ინდემწარმეს.

ვინ არიან საშემოსავლო გადასახადის გადამხდელები, ფიზიკური პირის რა სახის შემოსავალი იბეგრება საშემოსავლო გადასახადით და რა ოდენობით, ვის ეხება შეღავათები და ვინ თავისუფლდება საშემოსავლო გადასახადისაგან?

დღეს ჩვენ ვეცდებით, პასუხი გავცეთ თქვენთვის საინტერესო კითხვებს და ამით მაქსიმალურად დავაკმაყოფილოთ მოსახლეობის ინტერესები აღნიშნულ საკითხებთან დაკავშირებით.

– დღესდღეობით რა განაკვეთით იბეგრება ფიზიკური პირის დასაბეგრი შემოსავალი?

– ძველი საგადასახადო კოდექსი განსხვავებულ განაკვეთებს აწესებდა 200 ლარამდე, 200-დან 350 ლარამდე, 351-დან 600 ლარამდე და 600 და მეტი ლარის შემოსავლებისათვის. გადასახადის განაკვეთი შემოსავლების ზრდასთან ერთად 12%-დან 20 პროცენტამდე იზრდებოდა. ახალმა საგადასახადო კოდექსმა კი ყველა ოდენობის შემოსავალზე დააწესა ფიქსირებული საშემოსავლო გადასახადის განაკვეთი 12%-ის ოდენობით. ე. ი. ერთნაირი 12%-იანი განაკვეთით დაიბეგრება პირი, რომლის დასაბეგრი შემოსავალს წარმოადგენს 200 ლარი და ის პირიც, რომლის დასაბეგრი შემოსავალს წარმოადგენს, მაგალითად, 2000 ლარი.

– ითვალისწინებს თუ არა ახალი საგადასახადო კოდექსი დაუბეგრავ მინიმუმს?

– ძველი საგადასახადო კოდექსი ითვალისწინებდა დაუბეგრავ მინიმუმს 9 ლარის ოდენობით. ახალი საგადასახადო კოდექსი კი დაუბეგრავ მინიმუმს არ ითვალისწინებს.

– ვინ იხდის საშემოსავლო გადასახადს?

– საშემოსავლო გადასახადის გადამხდელია რეზიდენტი და არარეზიდენტი ფიზიკური პირი. ფიზიკურ პირებად ამ შემთხვევაში ითვლებიან საქართველოს მოქალაქეები, უცხო ქვეყნის მოქალაქეები, მოქალაქეობის არმქონე პირები, რაც იმას ნიშნავს, რომ საშემოსავლო გადასახადის გადახდის ვალდებულება დაკავშირებულია არა მოქალაქეობასთან, ანუ პიროვნების სამართლებრივ კავშირთან – სახელმწიფოსთან, არამედ საქართველოში ფაქტობრივად ყოფნის დროსთან.

– რას ნიშნავს რეზიდენტობა?

– საქართველოს რეზიდენტად მთელი მიმდინარე საგადასახადო წლის განმავლობაში ითვლება ფიზიკური პირი, რომელიც ნებისმიერ 12-თვიან პერიოდში ფაქტობრივად იმყოფება საქართველოს ტერიტორიაზე 183 დღე ან მეტ ხანს, რომელიც მთავრდება ამ საგადასახადო წელს. საქართველოს რეზიდენტად ითვლება ასევე ფიზიკური პირი, რომელიც ამ საგადასახადო წლის განმავლობაში იმყოფებოდა უცხო ქვეყანაში საქართველოს სახელმწიფო სამსახურში.

მაგალითად, პირი ჩამოვიდა საქართველოს ტერიტორიაზე 2004 წლის 1 ნოემბერს. იმისათვის, რომ იგი საქართველოს რეზიდენტად ჩაითვალოს, 2005 წლის 1 ნოემბრამდე, ანუ 12 თვიან პერიოდში, 183 დღეზე მეტ ხანს უნდა იმყოფებოდეს საქართველოს ტერიტორიაზე. 183 დღიანი პერიოდი 2004 წლის ნოემბრის თვიდან 2005 წლის მაისში დასრულდება, ამიტომ 2005 წლის მთელი მიმდინარე საგადასახადო წლის განმავლობაში პირი ჩაითვლება საქართველოს რეზიდენტად და საშემოსავლო

გადასახადს გადაიხდის როგორც საქართველოში, ისე საზღვარგარეთ მიღებული შემოსავლიდან.

– რას ნიშნავს საქართველოში ფაქტობრივად ყოფნის დრო და როგორ განისაზღვრება საქართველოში ფაქტობრივად ყოფნის დღის ხანგრძლივობა?

– საქართველოში ფაქტობრივად ყოფნის დროდ ითვლება დრო, რომლის განმავლობაშიც ფიზიკური პირი იმყოფება საქართველოს ტერიტორიაზე. ასევე დრო, რომლის განმავლობაშიც იგი გავიდა საქართველოს ფარგლებს გარეთ სპეციალურად სამკურნალოდ, დასასვენებლად, მივლინებაში, ან სასწავლებლად.

საქართველოში ყოფნის დღედ კი ითვლება დღე, რომლის განმავლობაშიც იგი ფაქტობრივად იმყოფებოდა საქართველოს ტერიტორიაზე, მიუხედავად ამ დროის ხანგრძლივობისა.

მაგალითად, თუ ფიზიკური პირი საქართველოში ჩამოვიდა 2005 წლის 5 თებერვალს დღის 2 საათზე და საქართველოს ტერიტორია დატოვა 2005 წლის 7 თებერვალს ღამის 4 საათზე, მისი საქართველოში ფაქტობრივად ყოფნის დროდ ჩაითვლება მთელი 3 დღე, 5, 6 და 7 თებერვალი.

– რას ნიშნავს არარეზიდენტი ფიზიკური პირი?

– არარეზიდენტი არის ფიზიკური პირი, რომელიც ზემოაღნიშნული განმარტების თანახმად, არ არის რეზიდენტი პირი, ე.ი. ფიზიკური პირი, რომელიც 12-თვიანი პერიოდის მანძილზე 183 დღეზე ნაკლებ ხანს იმყოფებოდა საქართველოს ტერიტორიაზე. აღსანიშნავია, რომ ძველი საგადასახადო კოდექსით პირის რეზიდენტად ცნობისათვის გათვალისწინებული იყო 182 დღე და მეტი ხანი, ანუ 1 დღით ნაკლები, ვიდრე ახალი კოდექსითაა გათვალისწინებული.

აქვე უნდა აღვნიშნოთ, რომ საქართველოს ტერიტორიაზე ფაქტობრივი ყოფნის დროდ კოდექსი არ მიიჩნევს იმ დროს, როდესაც:

- ფიზიკური პირი მართალია იმყოფება საქართველოს ტერიტორიაზე, მაგრამ, როგორც დიპლომატიური ან საკონსულო სტატუსის მქონე პირი, ან ასეთი პირის ოჯახის წევრი;
- როდესაც ფიზიკური პირი იმყოფება საქართველოს ტერიტორიაზე, როგორც საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულების შესაბამისად მოქმედი საერთაშორისო ორგანიზაციის თანამშრომელი ან, როგორც საქართველოში უცხო ქვეყნის სახელმწიფო სამსახურში მყოფი პირი, ან ასეთი ოჯახის წევრი, გარდა საქართველოს მოქალაქეებისა;
- დრო, რომლის განმავლობაშიც პირი გაივლის საქართველოს ტერიტორიას ერთი უცხო ქვეყნიდან მეორეში გადაადგილებისას;
- დრო, რომლის განმავლობაშიც პირი იმყოფება საქართველოს ტერიტორიაზე სამკურნალოდ, ან დასასვენებლად.

– როგორი წესით იბეგრება რეზიდენტი პირის შემოსავალი?

– კოდექსი განსაზღვრავს, რომ რეზიდენტი ფიზიკური პირის საშემოსავლო გადასახადით დაბეგვრის ობიექტია დასაბეგრი შემოსავალი, რომელიც განისაზღვრება, როგორც სხვაობა კალენდარული წლის განმავლობაში მიღებულ ერთობლივ შემოსავალსა და ამ პერიოდისათვის კოდექსით გათვალისწინებულ გამოქვითვის თანხებს შორის.

კალენდარულ წლად ითვლება დროის მონაკვეთი 1 იანვრიდან 31 დეკემბრის ჩათვლით, ხოლო ახალრეგისტრირებული გადასახადის გადამხდელისათვის – პირველ წელს რეგისტრაციის თარიღიდან 31 დეკემბრის ჩათვლით.

მაგალითად, თუ პირი გადასახადის გადამხდელად დარეგისტრირდა 20 აგვისტოს, მისთვის კალენდარულ წლად ჩაითვლება დროის მონაკვეთი 20 აგვისტოდან 31 დეკემბრამდე და იგი გადასახადს გადაიხდის ამ პერიოდის მანძილზე მიღებული შემოსავლებიდან.

ერთობლივ შემოსავალში იგულისხმება ნებისმიერი ფორმით ან/და საქმიანობით მიღებული ყველა შემოსავალი, რაც ექვემდებარება საშემოსავლო გადასახადით დაბეგვრას, კერძოდ:

- ა) ხელფასის სახით მიღებული შემოსავლები;

ბ) ეკონომიური საქმიანობით მიღებული შემოსავლები, რომლებიც დაკავშირებული არ არის დაქირავებით მუშაობასთან;

გ) სხვა შემოსავლები, რომლებიც დაკავშირებული არ არის დაქირავებით მუშაობასთან და ეკონომიურ საქმიანობასთან.

რეზიდენტი ფიზიკური პირის ერთობლივი შემოსავალი განისაზღვრება როგორც საქართველოში არსებული წყაროებით, ისე საზღვარგარეთ მიღებული შემოსავლებით, რაც იმას ნიშნავს, რომ იბეგრება რეზიდენტი პირის როგორც საქართველოში, ისე საზღვარგარეთ მიღებული შემოსავლები.

რაც შეეხება კოდექსით გათვალისწინებულ გამოქვითვის თანხებს, მასში იგულისხმება ყველა ის ხარჯი, რომელიც დაკავშირებულია შემოსავლის მიღებასთან და ა.შ. ეს საკითხი მოწესრიგებულია საგადასახადო კოდექსის XXV თავით – „გამოქვითვები და ზარალი.“

– როგორი წესით იბეგრება არარეზიდენტი პირის შემოსავალი?

– არარეზიდენტი პირის ერთობლივი შემოსავალი შედგება საქართველოში არსებული წყაროებიდან მიღებული შემოსავლებისაგან, რაც იმას ნიშნავს, რომ არარეზიდენტ პირს რეზიდენტი პირისაგან განსხვავებით ეკისრება შეზღუდული საგადასახადო ვალდებულება და საშემოსავლო გადასახადს იხდის მხოლოდ საქართველოში არსებული წყაროებიდან მიღებული შემოსავლების ოდენობით.

– საქართველოს კანონმდებლობით გავრცელდება თუ არა საშემოსავლო გადასახადით დაბეგვრის ვალდებულება იმ რეზიდენტი პირის შემოსავალზე, რომელიც ამ შემოსავალს საზღვარგარეთ არსებული წყაროებიდან იღებს და, შესაბამისად, იმ ქვეყნის საგადასახადო კანონმდებლობის მიხედვითაც იბეგრება?

– ის ფაქტი, რომ საქართველოს კანონმდებლობით დაბეგვრას ექვემდებარება რეზიდენტი პირის მიერ საზღვარგარეთ მიღებული შემოსავალი, სულაც არ გულისხმობს იმას, რომ ერთსა და იმავე შემოსავალზე ფიზიკურ პირს ორჯერ მოუწევს საშემოსავლო გადასახადის სრული ოდენობით გადახდა: ერთხელ იმ ქვეყნის საგადასახადო კანონმდებლობით, რომელშიც იგი იმყოფება და მეორედ – საქართველოს საგადასახადო კოდექსით. საქართველოს საგადასახადო კოდექსით, საქართველოს ფარგლებს გარეთ გადახდილი საშემოსავლო გადასახადი, რომელიც გადახდილია ამ ქვეყანაში არსებული წყაროებიდან მიღებულ შემოსავალზე, ჩაითვლება საქართველოში გადასახადის გადახდისას.

მაგალითად, საქართველოს რეზიდენტი ფიზიკური პირი საზღვარგარეთ არსებული წყაროებიდან იღებს შემოსავალს 10 000 ლარს. ამ ქვეყნის კანონმდებლობით, მან უნდა გადაიხადოს საშემოსავლო გადასახადი 10%-ის ოდენობით, ანუ 1000 ლარი (10000:100X10). საქართველოს კანონმდებლობით კი, მან უნდა გადაიხადოს საშემოსავლო გადასახადის სახით 12%, ანუ 1200 ლარი (10000:100X12). საქართველოს საგადასახადო კოდექსით, მას გადახდილად ჩაეთვლება გადახდილი 10%, ანუ 1000 ლარი და გადასახდელი ექნება მხოლოდ დარჩენილი 2%, ანუ 200 ლარი.

– ვინ არიან საშემოსავლო გადასახადისაგან გათავისუფლებულნი?

– უპირველეს ყოვლისა, უნდა აღინიშნოს, რომ ახალმა საგადასახადო კოდექსმა გააფართოვა საშემოსავლო გადასახადისაგან გათავისუფლებულთა რიცხვი. ამიტომ ქვემოთ მოყვანილ ჩამონათვალში თქვენს ყურადღებას ძირითადად საკანონმდებლო სიახლეებზე შევაჩერებთ.

საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 168-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საშემოსავლო გადასახადით დაბეგვრისაგან თავისუფლდება ფიზიკურ პირთა შემოსავლების შემდეგი სახეები:

ა) არარეზიდენტის მიერ საქართველოს ტერიტორიაზე უცხოეთის დიპლომატიურ და მასთან გათანაბრებულ დაწესებულებებში დაქირავებით მუშაობით მიღებული შემოსავლები;

ბ) ფიზიკური პირის მიერ მიღებული გრანტი, სახელმწიფო პენსია, მაგროვებადი და დაბრუნებადი ხასიათის არასახელმწიფო საპენსიო სქემიდან მიღებული პენსია – განხორციელებული შენატანების ოდენობით, სახელმწიფო სტიპენდია, სახელმწიფო, ავტონომიური რესპუბლიკების, ან ადგილობრივ ბიუჯეტებში გათვალისწინებული ასიგნებებით გამოყოფილი დახმარება ან ერთჯერადი განაცემი (მათ შორის, ოლიმპიურ თამაშებში, მსოფლიოს ან/და ევროპის ჩემპიონატებში გამარჯვებისათვის ან/და საპრიზო ადგილების

დაკავებისათვის სპორტსმენების და მათი მწვრთნელების მიერ მიღებული ფულადი და სხვა სახის ჯილდოები);

გ) ოლიმპიურ თამაშებში, მსოფლიოს ან/და ევროპის ჩემპიონატებში გამარჯვებისათვის ან/და საპრიზო ადგილების დაკავებისათვის სპორტსმენების და მათი მწვრთნელების მიერ მიღებული ფულადი და სხვა სახის ჯილდოები;

დ) ალიმენტი;

ე) განქორწინების საფუძველზე ფიზიკური პირის მიერ მიღებული ქონების ღირებულება (შემოსავალი);

ვ) ფიზიკური პირის მიერ 2 წელზე მეტი ვადით საკუთრებაში არსებული მატერიალური აქტივების რეალიზაციით მიღებული ნამეტი, გარდა ამ პირის მიერ სამეწარმეო საქმიანობის ფარგლებში მატერიალური აქტივების რეალიზაციით მიღებული ნამეტისა;

გვსურს, თქვენი ყურადღება განსაკუთრებით შევაჩეროთ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 168-ე მუხლის პირველი პუნქტის ზემოაღნიშნულ “ვ” ქვეპუნქტზე, რადგან ამ ნორმამ საზოგადოებაში დიდი ინტერესი და, ხშირ შემთხვევაში, გაუგებრობა გამოიწვია. იმისათვის, რომ მკითხველისთვის უფრო ცხადი გახდეს, თუ ვინ არიან ზემოაღნიშნული „ვ“ ქვეპუნქტით გადასახადისაგან გათავისუფლებული პირები, მოვიშველიოთ შემდეგი მაგალითები:

მაგალითად, თუკი უკვე 2 წელზე მეტია, რაც საკუთრებაში გაგაჩნიათ უძრავი ქონება, მაგალითად, ბინა და მისი გაყიდვა გსურთ, თქვენს მიერ ბინის გაყიდვით მიღებული შემოსავალი არ დაიბეგრება საშემოსავლო გადასახადით.

თუკი ბინა, რომელიც იყიდეთ 30 000 ლარად, მხოლოდ ერთი წელია, რაც თქვენს საკუთრებაშია და გსურთ მისი გაყიდვა 35 000 ლარად, თქვენ გადაიხდით საშემოსავლო გადასახადს, რომელიც გამოიანგარიშება არა 35 000 ლარიდან, არამედ თქვენს მიერ ბინის რეალიზაციით მიღებული ნამეტიდან, ანუ 5 000 ლარიდან (35 000 - 30 000) და თქვენს მიერ საშემოსავლო გადასახადის სახით გადასახდელი თანხა იქნება მიღებული ნამეტის, ანუ 5 000 ლარის 12 პროცენტი.

თუკი თქვენ ორ წელზე მეტია, რაც ბინას ფლობთ საკუთრებაში, მაგრამ მის რეალიზაციას, გაყიდვას სამეწარმეო საქმიანობის სახით ახორციელებთ, საშემოსავლო გადასახადისაგან არ გათავისუფლებით და დაიბეგრებით ისე, როგორც ზემოთ ვისაუბრეთ, კერძოდ, ბინის რეალიზაციით მიღებული ნამეტის 12 პროცენტის ოდენობით.

ზ) საგადასახადო წლის განმავლობაში I და II რიგის მემკვიდრეების მიერ ქონების ჩუქებით ან მემკვიდრეობით მიღება.

სანამ ჩამონათვალს გავაგრძელებდეთ, გვინდა, მოვახდინოთ I და II რიგის მემკვიდრეების განმარტება. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1336-ე მუხლით, პირველი რიგის მემკვიდრეებია: გარდაცვლილის შვილები, მეუღლე და მშობლები (მშვილებლები). შვილიშვილები და შვილიშვილის შვილები იმ შემთხვევაში ჩაითვლებიან პირველი რიგის მემკვიდრეებად, თუ სამკვიდროს გახსნის დროისათვის მათი მშობლები ცოცხლები აღარ არიან.

II რიგის მემკვიდრეებია: გარდაცვლილის დები და ძმები, ასევე, გარდაცვლილის დისშვილები, ძმისშვილები, თუკი მათი მშობლები სამკვიდროს გახსნის დროისათვის ცოცხლები აღარ არიან.

თ) საგადასახადო წლის განმავლობაში ფიზიკური პირისაგან 1 000 ლარამდე ღირებულების ქონების ჩუქებით მიღება.

ი) საგადასახადო წლის განმავლობაში III და IV რიგის მემკვიდრეების მიერ 150 000 ლარამდე ღირებულების ქონების ჩუქებით ან მემკვიდრეობით მიღება.

III რიგის მემკვიდრეებად ითვლებიან გარდაცვლილის ბებია და პაპა, ბებიის დედ-მამა და პაპის დედ-მამა, როგორც დედის, ისე მამის მხრიდან. ეს უკანასკნელნი მემკვიდრეებად ითვლებიან, თუკი სამკვიდროს გახსნის დროისათვის ბებია და პაპა ცოცხლები აღარ არიან.

IV რიგის მემკვიდრეებად ითვლებიან გარდაცვლილის ბიძები (დედის ძმა და მამის ძმა), დეიდები, მამიდები.

კ) ფიზიკური პირისათვის (დონორისათვის) გაღებული სისხლის საკომპენსაციო კვებისათვის გაცემული თანხა.

ლ) იმ მეწარმე ფიზიკურ პირთა შემოსავალი, რომლებიც არ იყენებენ დაქირავებულ პირთა შრომას და დამოუკიდებლად ახორციელებენ მხოლოდ „ეკონომიკური საქმიანობის სახეების ეროვნული კლასიფიკატორის“ (NACE) შესაბამისად განსაზღვრული ცალკეული კატეგორიის ეკონომიკური საქმიანობიდან ერთ-ერთს.

სანამ იმ მეწარმე ფიზიკურ პირთა ჩამონათვალს გაეცნობოდეთ, რომლებიც გათავისუფლებულნი არიან საშემოსავლო გადასახადის გადახდისაგან ზემოაღნიშნული პუნქტის შესაბამისად (ახალი საგადასახადო კოდექსის ამ ცვლილებამ დიდი გამოხმაურება გამოიწვია), გვინდა, თქვენი ყურადღება შევახეროთ იმაზე, თუ საგადასახადო კოდექსის თანახმად, ვინ მიიჩნევიან მეწარმე ფიზიკურ პირებად და, შესაბამისად, საშემოსავლო გადასახადის გადამხდელებად.

მეწარმე ფიზიკური პირი, უპირველეს ყოვლისა, არის ინდივიდუალური მეწარმე – ინდივიდუალური საწარმოს მფლობელი ფიზიკური პირი, რომლის სამეწარმეო საქმიანობისათვის აუცილებელია სამეწარმეო წესით მოწყობილი ორგანიზაცია, მოწესრიგებული საკასო და საბუღალტრო საქმე. სამართლებრივ ურთიერთობებში ინდივიდუალური მეწარმე თავისი სახელით გამოდის.

მეწარმე ფიზიკურ პირებად კოდექსი ასევე მიიჩნევს ფიზიკურ პირებს, რომლებიც ახორციელებენ ხელოვნებასთან დაკავშირებულ, სამეცნიერო, არქიტექტურულ, საადვოკატო ან სანოტარო, საკონსულტაციო (მათ შორის, საგადასახადო კონსულტანტთა), სასოფლო-სამეურნეო და სატყეო-სამეურნეო საქმიანობას.

საგადასახადო კოდექსი მეწარმე ფიზიკურ პირებად და, შესაბამისად, საშემოსავლო გადასახადის გადამხდელად მიიჩნევს ასევე იმ ფიზიკურ პირებს, რომლებიც ეკონომიკურ საქმიანობას ახორციელებენ რეგისტრაციის, ლიცენზიის ან ნებართვის აღების დადგენილი წესის დარღვევით.

ახალი საგადასახადო კოდექსი საშემოსავლო გადასახადისაგან ათავისუფლებს არა ყველა მეწარმე ფიზიკურ პირს, არამედ მხოლოდ იმ მეწარმე ფიზიკურ პირებს, რომლებიც არ იყენებენ დაქირავებულ პირთა შრომას და კოდექსით განსაზღვრულ ფართზე ახორციელებენ მხოლოდ “ეკონომიკური საქმიანობის სახეების ეროვნული კლასიფიკატორის” (NACE) შესაბამისად განსაზღვრული ცალკეული კატეგორიის ეკონომიკური საქმიანობიდან ერთ-ერთს.

	საქმიანობის სახე	ფართობის მაქსიმალური ოდენობა მ ²
1	2	3
სექცია A		
1.	01.41.1 ქვეკლასით გათვალისწინებული მომსახურება: – სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის მოყვანა, რომელიც ხორციელდება ტრაქტორებით ან კომბაინებით.	
სექცია D		
2.	17.51.1 ქვეკლასით გათვალისწინებული: – ხალიჩებისა და ორხოვისებრი ნაწარმის წარმოება.	20
3.	17.72.1 ქვეკლასით გათვალისწინებული: – პულოვერებისა და ანალოგიური ნაწარმის წარმოება.	15
4.	18.22.1 ქვეკლასით გათვალისწინებული: – ზედა ტანსაცმლის წარმოება, გარდა მოდელების დემონსტრირებისა და ჩვენებისა.	10

5.	18.23.1 ქვეკლასით გათვალისწინებული: – საცვლების წარმოება.	10
6.	18.24.1 ქვეკლასით გათვალისწინებული: – თავსაბურავების წარმოება.	10
7.	18.24.9 ქვეკლასით გათვალისწინებული: – დანარჩენი ტანსაცმლისა და აქსესუარების წარმოება.	10
8.	20.51.1 ქვეკლასით გათვალისწინებული: – ხის სხვადასხვა ნაწარმის წარმოება – ტანსაცმლისა და თავსაბურავების ხის საკიდების წარმოება; – ხის საოჯახო ნივთებისა და სამზარეულოს საკუთნობების წარმოება.	20
9.	26.21.1 ქვეკლასით გათვალისწინებული: – ფაიფურისა და ქაშანურის სამეურნეო-საყოფაცხოვრებო ნაკეთობების წარმოება.	20
10.	28.75.2 ქვეკლასით გათვალისწინებული: – სამეურნეო-საყოფაცხოვრებო ჭურჭლის და ინვენტარის წარმოება.	20
11.	36.30 კლასით გათვალისწინებული: – მუსიკალური ინსტრუმენტების წარმოება – აკორდეონებისა და ანალოგიური საკრავების, მათ შორის, ტუჩის გარმონიკების წარმოება; – სასულე მუსიკალური ინსტრუმენტების წარმოება, ინსტრუმენტების წარმოება.	15
12.	36.62. კლასით გათვალისწინებული: – ცოცხებისა და ჯაგარისების წარმოება.	10
სექცია G		
13.	50.20 კლასით გათვალისწინებული: – ავტომობილების ტექნიკური მომსახურება და რემონტი.	40
14.	52.7 კლასით გათვალისწინებული: – საყოფაცხოვრებო საქონლისა და პირადი მოხმარების საგნების რემონტი. – საყოფაცხოვრებო საქონლისა და პირადი მოხმარების საგნების რემონტი, თუ ის ხორციელდება ამ საგნების წარმოების, საბითუმო და საცალო ვაჭრობისაგან დამოუკიდებლად. თუ რემონტი ხორციელდება საქმიანობის სხვა სახეობებთან ერთად, მაშინ იგი განეკუთვნება საცალო და საბითუმო ვაჭრობის ან ამ საქონლის წარმოების შესაბამის დაჯგუფებებს.	20
15.	52.71 კლასით გათვალისწინებული: – ფეხსაცმლისა და ტყავის ნაწარმის რემონტი.	20
16.	52.72 კლასით გათვალისწინებული: – საყოფაცხოვრებო ელექტრონული ნაწარმის რემონტი.	20
17.	52.73 კლასით გათვალისწინებული: – საათებისა და საიუველირო ნაწარმის რემონტი.	2
18.	52.74.1 ქვეკლასით გათვალისწინებული: – ტანსაცმლის გადაკეთება და რემონტი.	10
19.	52.74.9 კლასით გათვალისწინებული: – საყოფაცხოვრებო საქონლისა და პირადი მოხმარების საგნების რემონტი.	20

სექცია H		
20.	55.23.0 ქვეკლასით – სხვა საცხოვრებელი ადგილები – გათვალისწინებული: – საცხოვრებელი ადგილების მოკლე ვადით გადაცემა სოფლის სახლებში (შალებში), კოტეჯებში და ბინებში.	60
სექცია K		
21.	74.85.0 ქვეკლასით გათვალისწინებული: – სამდივნო და თარგმნითი მომსახურების გაწევა.	5
22.	93.01.1 ქვეკლასით გათვალისწინებული: – თეთრეულისა და სხვა საფეიქრო ნაწარმის რეცხვა და დამუშავება.	20
23.	93.02.0 ქვეკლასით გათვალისწინებული: – თმის დაბანა, შესწორება და კრეჭა, დაწყობა, შეღებვა, შეფერადება, დახვევა, გასწორება და ანალოგიური სამუშაოები მამაკაცებისთვის და ქალებისათვის, აგრეთვე გაპარსვა და წვერის შესწორება.	20
24.	95.0 კლასით გათვალისწინებული: – შინამეურნეობის გაძლიერება და კავშირებული მომსახურება.	

მ) 2007 წლის 1 იანვრამდე სასოფლო-სამეურნეო წარმოებაში დასაქმებული ფიზიკური პირის მიერ საქართველოში წარმოებული სოფლის მეურნეობის პროდუქციის სამრეწველო გადამუშავებამდე (სასაქონლო კოდის შეცვლამდე) პირველადი მიწოდებით მიღებული შემოსავალი, თუ კალენდარული წლის განმავლობაში ამ ფიზიკური პირის მიერ მიწოდებით მიღებული ერთობლივი შემოსავალი არ აღემატება 100 000 ლარს.

2) საშემოსავლო გადასახადით არ იბეგრება შემდეგ ფიზიკურ პირთა მიერ კალენდარული წლის განმავლობაში მიღებული დასაბეგრი შემოსავალი 3 000 ლარამდე:

- ა) ბავშვობიდან შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირის, აგრეთვე, მხედველობის გამო I და II ჯგუფის შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირის;
- ბ) მეორე მსოფლიო ომისა და საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისათვის ბრძოლების მონაწილე საქართველოს მოქალაქის;
- გ) პირის, რომელსაც მინიჭებული აქვს „ქართველის დედის“ საპატიო წოდება;
- დ) მარტოხელა დედის;
- ე) პირის, რომელმაც იშვილა ბავშვი (შვილად აყვანიდან 1 წლის განმავლობაში);
- ვ) პირის, რომელმაც აღსაზრდელად (შვილობილად) აიყვანა ბავშვი;

3) საშემოსავლო გადასახადით არ იბეგრება:

ა) I და II ჯგუფის შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირის მიერ (მხედველობის გამო შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირების გარდა) კალენდარული წლის განმავლობაში მიღებული დასაბეგრი შემოსავალი 1 500 ლარამდე;

ბ) მაღალმთიან რეგიონებში მცხოვრები მრავალშვილიანი (სამი და მეტი შვილი) პირის მიერ კალენდარული წლის განმავლობაში მიღებული დასაბეგრი შემოსავალი 3 000 ლარამდე, ხოლო მაღალმთიან რეგიონებში მცხოვრებ ერთ ან ორ შვილიან პირს კალენდარული წლის განმავლობაში მიღებული 3 000 ლარამდე დასაბეგრი შემოსავალზე გადასახდელი საშემოსავლო გადასახადი უმცირდება 50%-ით.

დამატებითი ინფორმაციისათვის შეგიძლიათ მიმართოთ საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციას:
თბილისი

კრილოვის ქ. №15, 0102
ტელ: (+995 32) 93 61 01, 95 23 53
ფაქსი: (+995 32) 92 32 11